

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τοῦ νεοπλοῦτου χρηματιστοῦ Δ* ἤθλῃ τις σταλμένος νὰ ζητήσῃ τὴν κόρην του εἰς γάμον διὰ τινὰ μεσίτην.

— Πῶς ; λέγει ὁ Δ* εἰς αὐτὸν νὰ δώσω τὴν κόρην μου ! Μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἰξεύρω τί πρῶτον νὰ θαυμάσω, τὴν θρασύτητά του ἢ τὰ ἀρπακτικὰ βλέμματα ποῦ ἔρριψε ἔς τὴν παρουσίαν μου ! Ἄλλὰ, ἄς εἶνε ἀφοῦ εἶνε τόσον ἀναισχύντος κερδοσκοπός, θὰ εἰπῇ πῶς εἶνε καὶ πολὺ ἄξιός ἔς τῆς δουλειᾶς τοῦ χρηματιστηρίου— πῆς του ὅτι δέχομαι νὰ τὸν κάμω γαμβρόν μου !

*
**

Μεγάλῃ συρροῇ ἀνθρώπων περὶ τινὰ νεόκτιστον οἰκίαν τῆς ὁδοῦ ** , ὁ δὲ Ἀγαθόπουλος, διαβαίνων ἐκεῖθεν, πλησιάζει μετὰ περιεργίας.

— Τί συμβαίνει ἐδῶ ; ἐρωτᾷ τινὰ τῶν παρισταμένων.

— Ἐνας κακόμοιρος ἐργάτης ἐκρημίσθη ἀπὸ τὴν στέγην τοῦ σπητιοῦ.

— Ἄ ! τὸν δυστυχῆ ! . . . Μὰ καὶ οἱ εὐλογημένοι αὐτοὶ σοῦ εἶνε τόσον ἀπρόσεκτοι . . . Καὶ αὐτὸς ποῦ ἔπεσε, ἐσκοτώθηκε, ἔ ; . . .

— Οὔτε κιχ δὲν εἶπεν ἔγινε κομμάτια ὁ δυστυχῆς ! . . .

— Ἄ !, λέγει ὁ Ἀγαθόπουλος ἀπομακρυνόμενος· τοῦλάχιστον νὰ τοῦ ἐγίνετο μᾶθημα αὐτό του τὸ πάθημα ! . . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Παρατήρησον ἐπιμελῶς τίνες εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι οἱ μηδὲνα ἐπαινοῦντες, οἱ πάντοτε κατακρίνοντες, οἱ μηδὲνα εὐρίσκοντες τῆς ἀρεσκείας των, — θὰ ἴδῃς ὅτι εἰσὶν ἐκεῖνοι, οἵτινες εἰς οὐδὲνα καὶ αὐτοὶ ἀρέσκουσι.

Λαμπρόν καὶ ἐνθαρρυντικὸν θέαμα εἶνε ἡ πάλῃ γενναίου ἀνθρώπου, ὅστις καρτερικῶς ἀντέχει πρὸς τὴν λύπην, θριαμβεύει μόνον διὰ τῆς μεγαλοψυχίας καὶ καθημαγμένους ἔχων τοὺς πόδας καὶ τρέμοντα τὰ μέλη ἐξακολουθεῖ προβαίνων, ἐπὶ τῆς ἀκλονήτου θελήσεως στηριζόμενος. (Σμαίλς).

Ἡ ἱστορία, καταδεικνύουσα τὸν βίον τῶν ἐθνῶν, οὐδὲν ἄλλο ἔχει νὰ ἀφηγηθῇ ἢ πολέμους καὶ στάσεις· τὰ εἰρηνικὰ ἔτη φαίνονται βραχυχρόνιοι διακοπαί, καὶ οἰονεὶ διαλείμματα ἐν ταῖς διαφόροις πράξεσιν αἱματηροῦ δράματος. Καὶ ἐκαστοῦ δὲ ἀνθρώπου ὁ βίος παρίσταται ὡς διαρκῆς πάλη οὐ μόνον ἐν μεταφορικῇ ἐννοίᾳ πρὸς τὴν ἐνδειαν ἢ τὴν κατακορῆν σχολῆν,

ἀλλὰ καὶ ἐν κυριολεκτικῇ ἐννοίᾳ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Πανταχοῦ εὐρίσκει ἀντίτεχρον καὶ ἀντίπαλον, ζῆ ἐν ἀδιαλείπτῳ ἀγῶνι καὶ τελευτᾷ φέρων τὰ ὄπλα ἐν χερσίν. Ἄλλὰ καθ' ὃν τρόπον τὸ ἡμέτερον σῶμα θὰ διερρήγνυτο, ἐὰν ἐστερεῖτο τὴν πίεσιν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, οὕτω καὶ ὁ βίος ἡμῶν, ἐὰν ἐστερεῖτο τὴν πίεσιν τῆς ἐνδείας, τῆς ἀθλιότητος, τῶν συμφορῶν, τῆς διαψεύσεως τῶν ἐλπίδων, θὰ προέβαιεν εἰς ὕβριν καὶ ἀγανορίαν, ἐὰν μὴ μέχρι διαρρήξεως, τοῦλάχιστον μέχρις ἀκολαστοτάτης μωρίας, καὶ δὴ μανίας. Αἱ μέριμναι, οἱ πόνοι, αἱ λύπαι εἶνε εἰς τὸν ἀνθρώπον ὅ,τι τὸ ἔργα εἰς τὸ πλοῖον, τὸ μέλλον νὰ διασχίζῃ τὰ πελάγη ἀκλόνητον καὶ κατ' εὐθείαν.

Οἱ ἀσταθεῖς καὶ δειλοὶ χαρακτῆρες, στερούμενοι ἀποφάσεως, νομίζουσι ἀδύνατον καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔργον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀραβικὴ ἱστορία.—Γηραιὸς κάτοικος τῆς Ἀλγερίας, κεκρυτωμένος ὑπὸ τῶν ἐτῶν, διηυθύνετο πρὸς τὴν πόλιν τῆς Γίσκερας, σύρων ὀπισθεν τοῦ διὰ σχοινίου δεδεμένον τὸν ὄνον του.

Δύο ἄλλοι Ἀραβες, κλέπται περιβόητοι, ἐνεδρῶντες ὀπισθεν θάμνων, βλέπουσι αὐτὸν διαβαίνοντα.

— Τί λές ; τοῦ τὸν κλέπτομεν ; λέγει ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον.

Ἐν τῷ ἄμα ἐξέρχονται, πλησιάζουσι δι' ἐλαφροῦ βήματος, καὶ ὁ μὲν εἰς λύσας τὸ σχοινίον τοῦ ὄνου περνᾷ αὐτὸ περὶ τὸν τράχηλόν του, ἐνῶ ὁ ἄλλος ἀπάγει τὸν ὄνον καὶ γίνεται ἄφαντος.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ γηραιὸς Ἀραβ στραφεὶς βλέπει κατάπληκτος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὄνου τοῦ τὸν ἄνθρωπον.

— Τώρα νὰ σοῦ ἐξηγήσω τὸ πρᾶγμα, λέγει ὁ κλέπτης. Ἐγὼ, εἶχα κτυπήσει τὴν μητέρα μου, καὶ ὁ Ἄλλῃς γιὰ νὰ μὲ τιμωρήσῃ μὲ μετεμόρφωσεν εἰς ὄνον. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐτελείωσεν ἡ ποινὴ μου, καὶ ἔτσι ἔγεινα πάλιν ὅ,τι ἤμην πρὶν τῆς μεταμορφώσεώς μου.

Ὁ ἀπλοῖκός γέρον κλίνει τὴν κεφαλὴν ἐκθαμβὸς διὰ τὸ θαῦμα, καὶ ἐν τῇ ταραχῇ του δίδει καὶ ὀλίγα κέρματα εἰς τὸν ἀπατεῶνα, ὅστις ἀπέρχεται.

Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας, ἐνῶ ὁ πρῶν κούριος τοῦ ὄνου διήρχετο διὰ τῆς πόλεως, ἀναγνωρίζει αἰφνης τὸ ζῶν του. Πλησιάζει λοιπὸν πρὸς αὐτὸν, καὶ χαμηλοφώνως λέγει εἰς τὸ ὠτίον του·

— Τί ; πάλι λοιπὸν ἐκτύπησες τὴν μητέρα σου ;

Ἐρατὸν παράδειγμα ἀξιοπρεπείας ἀρχοντος Ἑλβετοῦ: Εἶχεν ἐκλεχθῆ πρόεδρος τοῦ καρτορίου Ἀππενζελ ὁ **Gebhard Zürcher**, γεωργός καὶ ξυλουργός τὸ ἐπάγγελμα. Ὁ ἀπλοῖκός ἀρχων τὴν μὲν πρῶταν προήδρευε τοῦ συμβουλίου καὶ συνειργάζετο μετὰ τῶν ἐπιτροπῶν, μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐκαλιέργει τοὺς ἀγρούς του ἢ εἰργάζετο εἰς τὸ ἐργαστήριόν του. Εἰς τῶν εὐπατριδῶν τῆς Ἑλβετίας, ἔχων σπουδαίας ὑποθέσεις ἐν Ἀππενζελ, ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ προέδρου, ὃν εὗρεν ἀσχολούμενον εἰς ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του· ἰδὼν δ' αὐτὸν φέροντα δευματινὴν ἐμπροσθῆλαν, ὁ εὐπατριδῆς ἀνέλαβεν ἦθος ὀλίγων, ἐκάλυφθη, καὶ παίζων μὲ τὸ ραβδίον του, ἐξέθηκεν εἰς αὐτὸν τὴν αἰτίαν τῆς ἐπισκέψώς του. Ὅτε ἐτελείωσεν, ὁ πρόεδρος ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτὸν ἐρωτᾷ. — Πρὸς ποῖον θέλετε νὰ ὀμιλήσητε, κύριε; πρὸς τὸν χωρικὸν **Gebhard Zürcher** ἢ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ καρτορίου;

— Πρὸς τὸν πρόεδρον βεβαίως, ἀποκρίνεται ὁ ἄλλος μὲ τόνον φωνῆς ὑπεροπτικῶν.

— Τότε ἀποκαλύφθητε, λέγει ὑπερηφάνως ὁ **Zürcher**, καὶ ἐπαναλάβετε μοι τὴν ὑπόθεσίν σας, ἐξ ἧς ὁ πρόεδρος οὐδὲν ἐνόησεν, διότι ἐστοχάζετο ὅτι ἀπετεινέσθε πρὸς τὸν χωρικὸν, ὅστις εἶνε ἴσος μὲ σας.

Κατὰ τὴν ζυθολογικὴν ἐφημερίδα «Γαμβρόνος» ἐν ὅλῳ τῷ γερμανικῷ Κράτει ἔχοντι πληθυσμὸν 44,766,188 κατοίκων κατὰ τὸ 1882 ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ 26,493 ζυθοπωλεῖα παραγαγόντα 39,109,178 ἐκατόλιτρα ζύθου, δι' ὃν κατεβλήθη φόρος εἰς τὸ Κράτος 62,759,384 μάρκων. Ἐκ τῆς ὅλης παραγωγῆς ἀναλογοῦσι 87 λίτραι ζύθου εἰς ἕκαστον κάτοικον. Τὴν μεγίστην παραγωγὴν παρουσιάζει ἡ Βαυαρία, ἥτοι 12,341,574 ἐκατόλιτρα, δι' ἃ καταβάλλεται φόρος 31,730,300 μάρκαι. Ἐν τῇ χώρᾳ δὲ ταύτῃ ἐκ τῆς ὅλης καταναλώσεως ἀναλογοῦσιν εἰς ἕκαστον κάτοικον 223 λίτραι ζύθου κατ' ἔτος.

Ἐπάρχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ κατ' ἀκριβῆ ἀπογραφῆν 2,500 ἵπποι δρομικοὶ ἐκλεκτῶν γενῶν, ὧν ἐκάστου ἡ διατροφή καὶ συντήρησις στοιχίζει ἐτησίως κατὰ μέσον ὄρον 300 λίρας στερελίνας, ἢ 7,500 φράγκα· δι' ὅλους ἐπομένως τοὺς ἵππους τούτους δαπανᾷ ἐτησίως ἡ Ἀγγλία φρ. 18,750,000.

Καθ' ὅλον τὸ γερμανικὸν Κράτος ὑπάρχουσι χῆραι γυναῖκες κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν 1,909,540. Ἐκ τούτων σημειοῦνται ὡς ἀσχολούμεναι εἰς ἔργον τι 856,925, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰσὶν ἄεργοι. Αἱ καθ' ὅλον τὸ γερμανικὸν

Κράτος ὑπανδρὸι γυναῖκες ἀριθμοῦνται εἰς 7,719,362· ὅθεν ἐπὶ 4 γυναικῶν ἐγγάμων ἀναλογεῖ μία χῆρα ἐν Γερμανίᾳ.

Καίτοι πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν ἡ δουλεία εἶνε κατηρηγμένη ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ὑπάρχουσι ἐν τούτοις ἐν Βρασιλίᾳ σήμερον ἔτι 1,346,648 δούλοι, ἧτοι ἀνδράποδα ὠνητά. Καὶ ὑπάρχει μὲν καὶ ἐν τῷ κράτει τούτῳ ὁ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1871 νόμος ὁ καταργῶν τὴν δουλείαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὀρίζει τὴν βαθμιαίαν τῶν δούλων ἀπελευθέρωσιν, ὀλίγιστοι σχετικῶς εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον ἀπελευθερωθέντες. Οὕτως ἀπὸ 1,547,660 δούλων, ὅσοι ἤριθμοῦντο τὸ 1871 ἐν Βρασιλίᾳ, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατῆλθε μόνον εἰς 1,346,648, ἧτοι εἰς μίαν δεκαετίαν μόλις ἠλαττώθη κατὰ 200,000, ὅπερ ἀναλογεῖ 1 1/3 τοῖς 100 ἐτησίως. Κατὰ ταῦτα, ἐὰν ἡ ἀπελευθέρωσις ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, ἡ Βρασιλία θὰ χρειασθῆ ἔτι 60-70 ἔτη πρὸς πλήρη ἐξάλειψιν τῆς δουλείας. Εὐτυχῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐλευθερουμένων αὐξάνει βαθμηδόν, ἄλλων μὲν ἐξαγοραζομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἄλλων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἄλλων τῇ προσπαθείᾳ αὐτῶν τῶν Μαύρων. Ὁ μέσος ὄρος τῆς τιμῆς ἐνὸς δούλου εἶνε 1800 φράγκα· ἐπομένως οἱ ἐν Βρασιλίᾳ σήμερον ὑπάρχοντες δούλοι ἀντιπροσωπεύουσι κεφάλαιον ὑπερβαῖνον τὰ 2,000,000,000 φράγκα.

Γαλλικὴ Ἐταιρία ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἰσπανικὴν κυβέρνησιν σχεδίον τι κατασκευῆς ὑποβρυχίου σύριγγος ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Γιβραλτάρ.

Ὁ στρατὸς τῆς Βρασιλίας ἀποτελεῖται ἐξ 11,333 ἀνδρῶν, ἧτοι 1951 τοῦ πυροβολικοῦ, 2,140 τοῦ ἱππικοῦ καὶ 7,242 τοῦ πεζικοῦ.

Ὁ πάππς Ἀλέξανδρος Ζ' ἠρώτησεν ἡμέραν τινὰ τὸν περιώνυμον Λέοντα Ἀλλάτιον, βιβλιοθηκᾶριον τοῦ Βατικανοῦ, διατί δὲν ἀπεφάσιζε νὰ περιβληθῆ τὸ ἰερατικὸν σχῆμα. «—Διὰ νὰ εἶμαι ἐλεύθερος ὅταν θέλω νὰ νυμφευθῶ», εἶπεν ὁ Ἀλλάτιος. «—Τότε λοιπὸν, διατί δὲν νυμφεύεσαι;» ὑπέλαβεν ὁ πάππς. «—Διὰ νὰ ἔχω πάντοτε τὴν ἐλευθερίαν νὰ γείνω ἱερεὺς», ἀπήντησεν ὁ Ἀλλάτιος. Οὕτω δὲ διήλθε τὸν βίον του ὅλον ταλαντευόμενος μεταξὺ γάμου καὶ ἱερωσύνης. Ἴσως μετενόησε θνήσκων ὅτι δὲν ἐξέλεξεν οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο· ἀλλ' ἴσως θὰ μετενόει ἐπὶ τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα συνεχῆ ἔτη ἐὰν ἐξέλεγεν εἶτε τὸ ἓν εἶτε τὸ ἄλλο.